

Myxomyceten (slijmzwammen)

Op 1 mei 1975 constateerde ik een aantal muisvormige blaasjes op een \pm 100-jarige elk, staande aan de oprijlaan van "Groot Schovenhorst". Bij nadere beschouwing vermoedde ik met "slijmzwammen" te doen te hebben. Na het maken van enkele foto's sneed ik voorzichtig met een mesje een drietal van die blaasjes van de stam (ze zaten vol met sporen) en zond die ter determinatie naar professor dr. K. Verhoeff, directeur van het Phytopathologisch Instituut te Baarn. De determinatie luidde: *Reticularia lycoperdon* Bull.

Bovendien toonde ik op de zomervergadering van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging een aantal van die blaasjes met de vraag of een van de aanwezigen de naam van die zwam wist. Behalve de heer Gremmen, had niemand der aanwezigen ooit zulke (muisvormige) zwammen gezien.

In het, in 1974 uitgegeven, paddestoelenboekje van Patrick Joly (in het Nederlands vertaald door de heer J. Daams, voorzitter van de Nederlandse Mycologische Vereniging) staat op pagina 7 het volgende geschreven:

"De Myxomyceten (slijmzwammen) vertonen overgangsmerken tussen dier en plant, wat hun dan ook het trieste lot heeft beschoren, altijd nog weinig bekend te zijn en door botanici zowel als door zoologen verwaarloosd te worden. Specialisten van beide groepen van wetenschapsmensen houden vol, dat het tot de taak behoort van de ingewijden van de andere groep, ze te

bestuderen. En zo worden ze meestal ook uit de paddestoelenwereld verbannen, want ze brengen een groot deel van hun bestaan als "plasmodium" door, dus in de toestand van een beweeglijke, levende substantie, die als voeding bacteriën, d.w.z. *hele prooien*, opneemt."

Tot mijn grote verrassing vernam ik enkele weken geleden dat mevrouw N. E. Nannenga-Bremekamp, Utrechtseweg 422, Doorwerth in het jaar 1974 juist een boek, uitsluitend over de Nederlandse Myxomyceten, had geschreven. (Het boek is uitgegeven door de Fa. Thieme, Zutphen). Ik schreef haar onmiddellijk een brief om mijn vreugde te betuigen, dat er nu eindelijk iemand de moed en de kennis had om ongeveer vierhonderd soorten van Nederlandse Myxomyceten te beschrijven in boekvorm en uit te geven. Het is voor een bosbouwer toch wel van belang, als hij op een boom, omstreeks de maand mei, van die "muisvormige" zwammen ziet, te weten: 1. dat het inderdaad "slijmzwammen" zijn en 2. dat ze niet schadelijk zijn voor het bos.

Op 19 januari 1976 mocht ik van mevrouw Nannenga de volgende brief ontvangen, die ik belangrijk genoeg vind om in extenso te publiceren.

"Hartelijk dank voor uw vriendelijke brief en mooie foto's, en het stukje over het Landgoed Schovenhorst. Kort na de tweede wereldoorlog ben ik met een bryologische excursie op het prachtige landgoed geweest, we hebben er zeer van genoten en ook een aantal interessante of zeldzame soorten gevonden; b.v. *Buxbaumia aphylla*. Ik stel het ook bijzonder op prijs de geschiedenis ervan nu ter hand te kunnen nemen en nog eens na te gaan hoe het allemaal tot stand gekomen is.

Ik ben het eens met determinatie van professor Verhoeff; de grootte van de vruchtlichamen en de standplaats wijst geheel in die richting. Er is maar één andere soort die enigszins op de gefotografeerde exemplaren lijkt; *Lycogala flavofuscum*, deze is echter zeldzaam, verschijnt meestal alleenstaand of met twee en is hier te lande nooit anders gevonden (in de karakteristieke verschijningsvorm) dan in knoesten van levende beuken. Natuurlijk moest ik in de lijst van auteurs de naam van uw grootvader noemen (professor dr. C. A. J. A. Oudemans, gedurende 40 jaar hoogleraar in de biologie aan de gemeente Universiteit van Amsterdam; Th. C. O.); het was het eerste wat er overzichtelijk over de Myxomyceten in Nederland gepubliceerd werd! U bent wel van een zeer bekende biologische familie en het is mij een grote eer en genoegen dat u zo vriendelijk over mijn boek schreef.

De door u gevonden *Reticularia lycoperdon* is opvallend en vooral in het voorjaar algemeen op diverse, vaak geexposeerde standplaatsen.

Met de meeste hoogachting en beleefde groeten", was getekend N. E. Nannenga-Bremekamp.

Th. C. Oudemans, Putten (Gld.)